

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/100/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814010276
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2014:7814010276.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava - samosudca JUDr. Ján Gallo, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.07.2014, v trestnej veci obžalovaných Ľ. U. a spol., takto

r o z h o d o l :

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. u obžalovaného Ľ. U., nar. XX.XX.XXXX v Rožňave, r u š í výrok o vine právoplatného rozsudku Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 2T/9/2014 zo dňa 19.03.2014, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., r u š í aj celý výrok o treste tohto rozsudku, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom strázenia, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

1. Obžalovaný Ľ.M. U., W.. XX.XX.XXXX U. C.Ľ., F. T. Č.. XX, okr. Rožňava, nezamestnaný, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody ÚVTOS Košice,

2. Obžalovaný V. U., W.. XX.XX.XXXX U. C., M. F. T.Š. Č.. XX, okr. Rožňava, bez prihlásenia Pašková č. 100, nezamestnaný,

3. Obžalovaný H. M., W.. XX.XX.XXXX U. C., M. F. T. Č.. XX, okr. C., F. T. F. T. Č.. XX, t.č. v Ústave na výkon väzby v Košiciach,

s ú v i n n í ,

že
obžalovaný Ľ. U.

1) v presne nezistený deň v mesiaci december 2013 vo večerných hodinách v obci Pašková, okr. Rožňava, prišiel k rodinnému domu č. 4, kde preskočil riadne uzamknutú bránu rodinného domu a z drevárne odcudzil porezané a poštiepané drevo v celkovom množstve 2 prn, čím spôsobil škodu pre E. C. vo výške najmenej 66,- €,

2) že dňa 17.01.2014 okolo 22.00 hod. v obci Pašková, okr. Rožňava, prišiel k rodinnému domu č. 4, kde preskočil uzamknutú bránu rodinného domu, následne cez otvorené dvere rodinného domu vošiel dovnútra a odcudzil chladničku s mrazničkou, 10 ks fliaš zaváraného leča, čím spôsobil pre E. C. škodu vo výške najmenej 109,- €,

obžalovaní Ľ. U. E. V. U.

3. po predchádzajúcej dohode v presne nezistený deň v mesiaci január 2014 v obci Pašková, okr. Rožňava, preliezli oplotenie rodinného domu č. 4 a následne vnikli do domu takým spôsobom, že plecom

vyrazili vchodové dvere a z jeho priestorov odcudzili súpravu kuchynského riadu, 10 ks kuchynských pohárov, kovový kotlík v objeme 10 litrov, 6 ks tanierov, 3 obrazy s biblickou tematikou, 2 ks kovových platní na sporák, čím majiteľke domu E. C. odcudzením vecí spôsobili škodu vo výške 91,- € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 20,- €,

obžalovaní Ľudovít Viola a Dalibor Tomi

4. po predchádzajúcej dohode dňa 26.03.2014 v ranných hodinách v obci Kunová Teplica, okr. Rožňava, preliezli oplotenie rodinného domu č. 189 a následne vnikli do domu takým spôsobom, že rukami vytrhli kovovú mrežu, zabezpečujúcu vchodové dvere, ktoré potom vykopli a vzniknutým otvorom vošli do jeho priestorov, z ktorých odcudzili pánsku zimnú čiapku, 22 ks krajčírskych zipsov, dámsku koženú kabelku, dekoračný vankúš, kefu na čistenie oblečenia, 20 ks sklenených pohárov, 2 ks predlžovacích káblov v dĺžke 20 metrov, pracovné oblečenie, pánske tričko, detské plávacie potreby, 5 ks keramických ozdobných predmetov, gombíky rôzneho druhu, posteľné prikrývky, čím majiteľovi domu R.Á. T. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 91,- € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 70,- €,

t e d a

obžalovaný Ľ. U. v bodoch 1., 2. samostatne, v bode 3.,4. spoločným konaním

neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

v bode 3.,4. neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

obžalovaný V. U. v bode 3. spoločným konaním

neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

obžalovaný H. M. v bode 4. spoločným konaním

neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania,

č í m s p á c h a l i

obžalovaný Ľ. U. v bodoch 1., 2., v časti skutku samostatne, v bode 3. v spolupáchateľstve

pokračovací prečin porušovania domovej slobody, v časti skutku v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, podľa § 194 ods. 1, 2 písm.a/, b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.,

v bode 4.

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.,

obžalovaný V. U. v bode 3)

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.,

obžalovaný H. M. v bode 4)

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm.a/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona č. 300/2005 Z.z., v znení Zákona č. 1/2014 Z.z.

a súd ich za to

o d s u d z u j e :

Obžalovaného L. U. za skutky pod bodom 1. - 3. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm.l/ Trestného zákona, § 37 písm.m/ Trestného zákona k spoločnému trestu odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov n e p o d m i e n e č n e.

Za skutok pod bodom 4. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm.l/ Trestného zákona, § 37 písm.m/ Trestného zákona k samostatnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného V. U. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm.l/ Trestného zákona, § 37 písm.h/ Trestného zákona, § 42 ods.1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm.b/ Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zároveň z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/170/2013, zo dňa 16.12.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 4To/13/2014 zo dňa 26.03.2014 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému Karolovi Violovi uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili svoj podklad.

Obžalovaného H. M. podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm.l/ Trestného zákona, § 37 písm.m/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka n e p o d m i e n e č n e.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným L.M. U. E. V. U. zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenej E. C., W.. XX.X.XXXX, F. T. Č.. X, škodu vo výške 111,- €.

Podľa § 287 dos. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným L. U. E. H. M. spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenému R.W. T., W.. XX.X.XXXX, F. C., G.. Y. XXX/XX, škodu vo výške 70,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaní zistil skutkový stav tak ako je popísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Okresný prokurátor v Rožňave podal obžalobu na L. U. pre skutky popísané v bodoch 3.,4. pre spolupáchatelstvo podľa § 20 Trestného zákona pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona, na V. U. pre spolupáchatelstvo prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona pre skutok popísaný pod bodom 3. a na H. M. pre spolupáchatelstvo prečinu krádeže podľa § 212 ods.2

písm.a/ Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1 Trestného zákona pre skutok popísaný pod bodom 4. výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaným, ako aj prokurátorovi s predvolaním na hlavné pojednávanie, prísom bolo oznámené, že na rozdiel od obžaloby súd mieni kvalifikovať konanie obžalovaných popísané v obžalobe, ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.e/ Trestného zákona, v súlade so stanoviskom Trestného kolégia NS SR Tpj 78/2011. O tejto skutočnosti obžalovaní boli poučení aj na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaní Ľ. U. E. V. U. na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine, vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutkov kladných im za vinu, tak, ako sú popísané v obžalobe, teda ktoré súd mieni kvalifikovať podľa ustanovenia § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona. Po ich vyhlásení kladne zodpovedali aj na otázky uvedené v § 333 ods.3 písm.c/,d/,f/,g/,h/ Trestného poriadku. Okresný prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaných o vine, s výhradou právnej kvalifikácie.

Súd vyhlásenie obžalovaných Ľ. U. E. V. U. uznesením prijal, keďže nie sú dôvodné pochybnosti o skutkových tvrdeniach v obžalobe a nie je potreba vykonania kontradiktórneho hlavného pojednávania a vzhľadom na toto vyhlásenie, dokazovanie spáchania skutkov kladených im za vinu nevykonával, vykonával len dokazovanie ohľadom majúceho sa uložiť trestu.

Obžalovaný H. M. prehlásil, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, avšak s právnou kvalifikáciou jeho konania, ako to mieni kvalifikovať súd nesúhlasil, svoje konanie ľutoval. Využil právo nevyповeдаť a preto súd jeho výповeď v zmysle § 258 ods.4 Trestného poriadku prečítal. Z jeho výповeде vyplynulo, že k trestnej činnosti sa doznal, túto popísal tak, ako je to uvedené pod bodom 4. výrokovej časti tohto rozsudku.

Vina obžalovaného H. M. nepochybne vyplýva jednak z jeho výповeде, z prehlásenia spoluobžalovaného Ľ. U. o vine, ako aj výповeде poškodeného R.W. T., ktorý potvrdil, že došlo k násilnému vniknutiu do jeho domu a to tak, že boli vytrhnuté kovové mreže zabezpečujúce dvere a mu boli odcudzené veci, popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku. To, že došlo k násilnému vniknutiu do domu poškodeného vyplýva aj zo zápisnice z ohliadky miesta činu a fotodokumentácie. Podľa odborného vyjadrenia odcudzením vecí uvedených vo výrokovej časti rozsudku bola spôsobená škoda vo výške 91,- Eur a poškodením zariadenia domu škoda vo výške 70,- Eur.

Z vykonaného dokazovania už v prípravnom konaní, výповeď obžalovaných z prípravného konania, kde sa k spáchaniu skutkov, ktoré sa im kladú za vinu a ktoré sú popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku pod bodom 3., 4., v celom rozsahu priznali, teda popísaným spôsobom odcudzili veci popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku, ich priznanie je v súlade aj s obsahom celého ďalšieho spisového materiálu. Na základe týchto dôkazov je možné vyvodiť záver, že úmyselným konaním obžalovaní Ľ. U. E. V. U., čo sa týka skutku pod bodom 3. a obžalovaní Ľ. U. E. H. M., čo sa týka skutku pod bodom 4. neoprávnene vnikli do obydlia iného tým, že násilím vnikli do obydlia iného v úmysle zmocniť sa cudzích vecí. Na rozdiel od obžaloby súd toto ich konanie kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona, ide o prísnejšiu právnou kvalifikáciu, o čom procesné strany boli aj zákonne poučené, teda o možnosti navrhnúť v určenej lehote nové dôkazy.

Súd konanie obžalovaných kvalifikoval prísnejšou právnou kvalifikáciou, vychádzajúc z týchto úvah.

Záver o zavinení páchatel'a sa musí zakladať na skutkových zisteniach súdu, ktoré vyplývajú z dokazovania. Zavinenie je potrebné vyvodiť zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, nevynímajúc konanie páchatel'a, vrátane aj jeho priznania. V posudzovanej veci zavinenie obžalovaných spočíva v skutočnosti, že násilím a to vlámaním vnikli do rodinných domov, keď pri vniknutí do domu E. C. plecom vyrazili vchodové dvere a pri vniknutí do domu R.W. T. rukami vytrhli kovovú mrežu, zabezpečujúcu vchodové dvere. Konali teda s dopredu premysleným úmyslom a vedomosťou, že zmocniť sa cudzích vecí nachádzajúcich sa v uzamknutých rodinných domoch bude možné len neoprávneným vniknutím do týchto objektov a to za použitia sily a následne svoj úmysel aj realizovali.

Podľa § 38 ods.1 Trestného zákona na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom stanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby.

Podľa stanoviska trestného kolégia Najvyššieho súdu SR je potrebné ustanovenie § 38 ods.1 Trestného zákona vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti, ako zákonného znaku trestného činu. Ak je táto konkrétna okolnosť aj okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie v osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných skutkových podstát trestného činu. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicitne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Len pri aplikácii tohto ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin - skutok a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.

Podľa § 194 ods.2 písm.a/ Trestného zákona sa páchatel' potrestá, keď neoprávnene vnikne do obydla iného alebo tam neoprávnene zotrva a tento čin spácha závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm.e/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu vlámaním. Podľa § 122 ods.4 Trestného zákona trestný čin je spáchaný vlámaním, ak páchatel' vnikol do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo prekonaním inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou.

Z uvedeného vyplýva, že znak „vlámaním“ je totožný so znakmi skutkovej podstaty ustanovenia § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona, podľa ktorého sa postihuje páchatel', ktorý si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocní a tento čin spácha vlámaním.

Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že tá istá okolnosť „vlámanie“ je okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby v rámci kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.2 písm.a/ Trestného zákona a zároveň je zákonným znakom ako súčasť základnej skutkovej podstaty iného trestného činu, v danom prípade krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona a preto v takomto prípade, aj keď ide o alternatívu jednočinného súbehu, môže byť tá istá okolnosť použitá kvalifikačne len raz. Z vyššie uvedených dôvodov súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.a/Trestného zákona.

Súd pri určení druhu a výmery trestu postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona.

Podľa § 38 ods.2 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Obžalovaný L. U. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, je nezamestnaný, žije s rodičmi v rodinnom dome. V rámci aktivačných prác pre obec nepracuje. Zo správy z ústavu na výkon trestu, ktorý vykonáva od 31.03.2014 vyplýva, že jeho správanie v ústave je na požadovanej úrovni, ústavný poriadok neporušuje.

Obžalovaný L. U. doposiaľ bol 13-krát súdne trestaný, pre majetkovú trestnú činnosť. Naposledy bol rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 2T/9/2014, zo dňa 19.03.2014 odsúdený pre pokračovací prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Týmto rozsudkom bol odsúdený za skutky spáchané v mesiaci december 2013 a 17.01.2014. V posudzovanej veci za skutok popísaný v bode 3. mu bolo vznesené obvinenie 28.03.2014.

Podľa § 122 ods.10 prvá veta Trestného zákona za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu.

Podľa § ods.13 citovaného ustanovenia, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

Podľa § 41 ods.3 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku, znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin, vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu ako aj spoločnom treste, za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší, než trest uložený skorším rozsudkom.

V danom prípade súd v zmysle vyššie citovaných ustanovení skutky vo veci 2T/9/2014 a skutok spáchaný v januári 2014 spolu s obžalovaným V. U. (v rozsudku popísaný pod bodom 3.) tvoria pokračujúci trestný čin a toto pokračovanie skončilo vyhlásením rozsudku vo veci 2T/9/2014 t.j. 19.03.2014 preto, súd v zmysle § 41 ods.3 Trestného zákona zrušil výrok o vine právoplatného rozsudku 2T/9/2014 zo dňa 19.03.2014, ako aj celý výrok o treste a za skutky uvedené vo výroku tohto rozsudku pod bodom 1. - 3. uložil obžalovanému spoločný trest odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov nepodmienečne a za skutok pod bodom 4., ktorý spáchal po vyhlásení právoplatného rozsudku vo veci 2T/9/2014 uložil samostatný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne. Mal za to, že takto uložené tresty zabránia obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, a budú na neho výchovne pôsobiť. Pri ukladaní trestu prihliadol na poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v doznaní sa k trestnej činnosti a jeho oľutovaní, ako aj na priťažujúcu okolnosť, spočívajúcu v tom, že už bol odsúdený (§ 37 písm.m/ Trestného zákona).

Keďže v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť, pre výkon trestu ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný V. U. v mieste bydliska nepožíva najlepšiu povest', lebo jeho správanie na verejnosti je niekedy zlé. Je nezamestnaný, pre krádeže bol vyradený z aktivačných prác pre obec. Býva s družkou a synom v rodinnom dome. Doposiaľ bol 4-krát trestne stíhaný pre majetkovú trestnú činnosť. V posledných dvoch rokoch bol odsúdený pre podobnú trestnú činnosť trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/38/2012 zo dňa 06.03.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 17.03.2012 bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 1 roka nepodmienečne, so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Na základe amnestie z 02.01.2013 bolo mu odpustené od výkonu trestu. Rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 1T/170/2013, zo dňa 16.12.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 4To/13/2014, zo dňa 26.03.2014 bol uznaný vinným zo spolupáchatel'stva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 20, § 194 ods.1,2 písm.a/ Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.a/ Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Posudzovanú trestnú činnosť popísanú pod bodom 3. spáchal skôr, ako vo veci 1T/170/2013 bol vyhlásený právoplatný odsudzujúci rozsudok a preto v zmysle ustanovenia § 42 ods.1 Trestného zákona mu uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov, prihliadajúc na poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v doznaní sa k trestnej činnosti a v oľutovaní, ale aj na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm.h/ Trestného zákona, keďže spáchal viac trestných činov. Mal za to, že len takýto trest môže zabezpečiť jeho prevýchovu a nápravu a zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Keďže v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu pre úmyselnú trestnú činnosť, v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.b/ Trestného zákona pre výkon trestu súd ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný H. M. v mieste bydliska je hodnotený všeobecne, býva s rodičmi v rodinnom dome v skromných podmienkach, je nezamestnaný, pre nepravidelnú dochádzku bol vyradený z aktivačných prác. Doposiaľ bol 3krát súdne trestaný pre rovnakú trestnú činnosť. Naposledy bol trestným rozkazom

Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/38/2013, zo dňa 09.04.2013 uznaný vinným zo spolupáchateľstva prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods.1,2 písm.b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 30 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 30.04.2013. T.č. a to od 31.03.2014 sa nachádza v Ústave na výkon

väzby v Košiciach, vo väzbe sa správa slušne a disciplinovane, agresívne prejavy zaznamenané neboli.

Súd po zhodnotení vyššie uvedených skutočností, s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu sa v doznaní k trestnej činnosti a jej oľutovaní, ale aj na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm.m/ Trestného zákona, keďže trestnej činnosti sa dopustil v dobe podmieneného odsúdenia, uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 roka nepodmienečne, s prihliadnutím na to, že trest uložený trestným rozkazom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/38/2013 mu bude premenený. Súd mal za to, že jedine nepodmienečný trest môže zabezpečiť jeho prevýchovu a zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pretože doposiaľ uložený trest výchovne na neho nepôsobil.

Keďže doposiaľ vo výkone trestu nebol, pre výkon trestu v zmysle § 48 ods.2 písm.a/ Trestného zákona ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd obžalovaným Ľ. U. E. V. U. uložil spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej E. C. škodu vo výške 111,- Eur a obžalovaným Ľ.M. U. E. H. M. uhradiť spoločne a nerozdielne uhradiť R. T. škodu vo výške 70,- Eur. Za škodu zodpovedajú v zmysle § 420 ods.1 Obč.zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).

obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

poškodený, ktorý uplatnil nároku na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.